

KERKBODE

**KONGREGASHON PROTESTANT UNI BONAIRE
VERENIGDE PROTESTANTSE GEMEENTE BONAIRE**

**NUMMER 23
KERST 2016**

VERSCHIJNINGSDATUM 4 DECEMBER 2016

GEMEENTEBLAD VAN DE VPG B TE RINCON EN KRALENDIJK

INHOUD

pag

Contactgegevens VPGB	2
Erediensten vierde kwartaal 2016	3
Activiteitenagenda vierde kwartaal 2016	4
Bijbelleesrooster december	5
Meditatie dominee Johannes de Roo	6
Kerstgroet Kerkenraad	8
Renovatie kerki di Rincon	9
Van de kerkenraadstafel	13
Bediening van de Heilige Doop	17
Verhaal Wela Adri a hasi aña	18
Als het verlangen sterft	22
Welkom!	24
De geboorte van Jezus	25
Gedicht: Kerstfeest voorbij	28
Herderlijke zorg	29
Zacharias en Elisabeth	31
Licht er lichten	32
Open kerk	35
Luther en de psalmen Israels	36

CONTACTGEGEVENS VPGB

KERKGEBOUWEN

Rincon Kaya C.D. Crestian

eredienst zondag 8.30 uur
(9.00 uur gezamenlijke dienst)

Kralendijk Plasa Wilhelmina

eredienst zondag 10.00 uur

PREDIKANT

ds. Johannes de Roo

Kaminda Essequibo 16

tel 7176413/7869237

KERKENRAADSLEDEN

Désirée Coffie (praeses, ouderling)

Kaya Dialma 19

tel 7003316

daisycoffie@hotmail.com

Mary Tjin-Asjoe (scriba, ouderling)

Kaya Korona 91

tel +599-9-5273292

marytjin@gmail.com

Sapphira Coffie (quaestor, ouderling)

Kaya Den Bosch 4

tel 7017994

sapphiracoffie@hotmail.com

Ifna Abreu-Thode (diaken)

Kaya Sirena 5

tel +599-9-5100513

ifna1@hotmail.com

Glenda Pourier-Loo (diaken)

Kaya J.R. Dominico Herrera 4

tel 7860716

glendaloo@hotmail.com

Soila Winklaar (diaken)

Kaminda Tras Di Montana

tel 7002472

Renata Domacassé (ouderling)

Kaya Mars 8

tel +599-9-5164252 /
7964252

rdomacasse@hotmail.com

Danuta de Jong (ouderling)

Kaya Chi ku Cha 16

tel 7820827

danutadejong@hotmail.com

Conny Ferreira (diaken)

Amboina 62

tel 7008254

conny_ferreira@hotmail.com

VERTEGENWOORDIGER VPGB IN EUROPESE DEEL VAN NEDERLAND

Guido Wiersma, gkwiersma@gmail.com

WEBSITE

www.protestantsegemeentebonaire.com

EREDIENSTEN VIERDE KWARTAAL 2016

zondag 4 december <i>Advents zondag 2</i>	10.00 uur Kralendijk <i>Doopdienst</i>	ds. J. de Roo
donderdag 8 december <i>Kerk open</i>	10.00 uur – 12.00 uur	
zondag 11 december <i>Advents zondag 3</i>	10.00 uur Kralendijk	ds.G.Timmer gastpredikant
donderdag 15 december <i>Kerk open</i>	10.00 uur – 12.00 uur	
zondag 18 december <i>Advents zondag 4</i>	10.00 uur Kralendijk	ds. J. de Roo
donderdag 22 december <i>Kerk open</i>	10.00 uur – 12.00 uur	
vrijdag 23 december <i>Kerstfeest met Jeugdclub, Song of Praise, Koor</i>	avond	
zaterdag 24 december <i>Kerstdienst</i>	23.00 uur Kralendijk	ds. J. de Roo
zondag 25 december <i>Eerste Kerstdag</i>	09.00 Rincon (?)	ds. J. de Roo
zaterdag 31 december <i>Afsluiting 2016</i>	19.00 uur Kralendijk	ds. J. de Roo
zondag 1 januari <i>Nieuwjaarsdienst</i>	09.00 uur Rincon (?)	ds. J. de Roo
zondag 8 januari	08.30 uur Rincon (?) 10.00 uur Kralendijk	ds. J. de Roo ds. J. de Roo
zondag 15 januari <i>Afscheid ds. De Roo</i>	10.00 uur Kralendijk <i>gezamenlijke dienst</i>	ds. J. de Roo

ACTIVITEITENAGENDA VIERDE KWARTAAL 2016

Reguliere activiteiten

Onderstaande activiteiten vinden in principe iedere week plaats. In de liturgie van de zondagse erediensten vindt u de exacte gegevens van de activiteiten voor die week.

maandagen 19.45 uur Kooroefening kerk Kralendijk

1e en 3e zaterdag

van de maand 16.00 uur Jeugdclub kerk Kralendijk

KOPIJ VOLGENDE EDITIE KERKBODE

Het volgende nummer van de Kerkbode (nummer 24) verschijnt op zondag 15 jan. 2017. Kopij graag uiterlijk dinsdag 10 jan. 2017 aanleveren bij Désirée Coffie (daisycoffie@hotmail.com) en Marga Buys (marga.buys@gmail.com).

BIJBELLEESROOSTER DECEMBER 2016 EN JANUARI 2017

	December 2016
1	Jeremia 25: 15-26 Straflijs
2	Pslam 19 Duidelijke taal
3	Jesaja 5: 1-7 Zorgzame vriend
4	Jesaja 5: 8-17 Afloop
5	Jesaja 5: 18-24 Brand
6	Jesaja 5: 25-30 Angstbeeld
7	Jeremia 25: 27-38 Geen ontkomen aan
8	Jeremia 26: 1-9 Slecht nieuws
9	Jeremia 26: 10-24 Wat doe je met de boodschapper?
10	Jeremia 27: 1-11 Tuig
11	Jeremia 27: 12-22 Profeten gezocht
12	Jeremia 28: 1-17 Onbreekbaar ijzer
13	Jeremia 29: 1-9 Bid voor de stad
14	Jeremia 29: 10-23 Briefwisseling
15	Jeremia 29: 24-32 Dreigbrief
16	Jesaja 34: 1-17 Een zwaard aan de hemel
17	Jesaja 35: 1-10 Bloei
18	Jeremia 30: 1-11 Geen onevenredige straf
19	Jeremia 30: 12-31:1 God vergeet zijn volk niet
20	Jeremia 31: 2-14 Feestelijke toekomst
21	Jeremia 31: 15-22 Hoopvol
22	Jeremia 31: 23-30 Keer ten goede
23	Jeremia 31: 31-40 Nieuw verbond
24	Titus 1: 1-16 Profielschets
25	Titus 2: 1-15 Samenleven
26	Titus 3: 1-14 Betrouwbare boodschap
27	Jeremia 32: 1-15 Koopcontract
28	Jeremia 32: 16-25 Gebed van Jeremia
29	Jeremia 32: 26-44 Herstel
30	Jeremia 33: 1-11 Feestgedruis
31	Jeremia 22:12-26 Gelukkig, nieuwjaar

MEDITATIE: WAAR IS SARA UW VROUW? (GENESIS 18:9)

door domi Johannes de Roo

En de Here verscheen aan hem...

En Abraham ziet alleen maar drie gewone mannen en niets van de Here. Verwacht hij dat de Here zich openbaart op goddelijke wijze, ontzagwekkend, wonderbaar?

Weet hij niet dat de Hoge en Verhevene zich openbaart op nederige wijze aan de mensenkinderen?

In een kind in de kribbe, in een man aan het kruis, in drie gewone mannen, in de nederige gestalte van het Woord.

En zeiden tot hem...! Ze komen om te zeggen, om te verkondigen.

Om Woord en Belofte weer te werpen in levens, die geloof niet hebben kunnen vasthouden en bewaren. Zinken zullen hun moede levens weer op het Woord.

En zeiden tot hem: waar is Sara uw vrouw? Gewone mensen zouden geen vragen stellen. Abraham had dat ook niet gedaan aan zijn drie gasten. Vragen kunnen zo zeer doen, zo kwetsend zijn, wonden open rijten, verlegen maken.

Maar deze mannen, die zeggen, die vragen, die willen harten bereiden, om daar Woord en Belofte in te zaaien. Waar is Sara uw vrouw? Zij kennen haar bij name. Zij leggen de vinger op de zere plek, onthullen het kruis van Abrahams en Sara's leven.

En zij willen dit kruis verwoord en beleden en neergelegd hebben, voordat zij verkondigen.

Het leven van Sara wordt getrokken uit de tent, waarin het zich heeft teruggetrokken;

weg uit de verberging waarin het verzonken ligt. Sara kom eens tevoorschijn, vertel je leven.

Het leven van haar man was geworpen op het Woord en de Belofte: naar een land, worden tot een volk, worden tot een zegen te midden der volkeren; een leven onder dat grote Ik-Gods.

Ook haar leven was daarmee geworpen op het Woord en de Belofte.

En ze trok mee met haar man; woorden hoorden we niet van haar. Zij daalde mee af naar Egypte,

op de dwaalweg. En zij, begeerd van farao en losgelaten door haar man, huwde farao;

weer zonder woorden van haar te horen.

En haar man werd weggejaagd uit Egypte, onder politie-begeleiding; en zij met hem.

Weer terug in het land van belofte, weer onder dat grote Ik-Gods.
Maar het duurde allemaal te lang, ze geloofde niet meer in vervulling,
en duwde Abraham in Hagars tenten. Verwijdering en ruzie was haar
deel.

En ze werd ouder en ouder, evenals haar man. Haar lichaam stierf, ook
dat van haar man;

haar geloof, haar hoop...evenzo.

Sara, een leven onder een vreemd woord en onder vreemde belofte;
onvruchtbaar was ze,
en baren zou ze.....

En dat de Here eerst zou beginnen, als haar lichaam gestorven was,
haar geloof, haar hoop...

dat Hij zou doen boven bidden en boven denken..dat haar vrucht alleen
en dan ook geheel alleen

uit Hem zou worden gevonden...wegen Gods hoe duister zijt gij!

En zeiden tot Abraham: waar is Sara uw vrouw ? Ja, zijn vrouw..dat was
ze nog steeds; en haar man, dat was hij nog steeds. Maar als ze
terugzagen op hun lange huwelijk, op al die wegen en dwaalwegen...

Dat "Sara uw vrouw" en dat "Abraham haar man"...dat was er niet
krachtens hun trouw,

krachtens hun verdienste, maar dankzij de genadige en sterke hand van
de Here,

die samenhiel wat Hij eens samenvoegde !

Waar is Sara uw vrouw? Hoe is het met Sara uw vrouw? Abraham zegt:
"daar in de tent".

Hij bedoelt: in de verborgenheid en laat het daar! Raak niet aan het kruis
van haar en mijn leven: geen zoon, geen hoop, alleen de dood.

En de drie mannen? Zij spreken verder..om deze gedoopte levens te
vertroosten...

Zo komen deze gewone mannen tot gewone mensenkinderen, tot onze
vader Abraham en onze moeder Sara; tot u en tot mij.....Hoe is het met
je...

Kom tevoorschijn met je smart, je kruis, je nood, je huwelijksleven...

Opdat ook jouw leven zal worden vertroost, met de zoon die geboren
wordt.

En jij met alle raadsels van je leven zult schuilen in een heilsgeheim:

heden is u geboren de Heiland, namelijk Christus de Here...

ge zult een kind vinden...in doeken gewikkeld... en liggende in een
kribbe.

KERSTGROET KERKENRAAD - GOD'S ZEGEN TE ERVAREN

door Désirée Coffie, Preses

Aan het eind van het jaar willen we een ieder bedanken, die een steentje heeft bijgedragen aan de Verenigde Protestantse Gemeente van Bonaire, in welke vorm dan ook, met raad en daad, zichtbaar en verborgen.

De gemeente leeft door en leeft van wat ieder van haar leden en haar contacten geeft, geïnspireerd door eigen geloof, drijfveren en idealen.

Kerstfeest vieren we met een dubbel gevoel: verdriet over geliefden, die ons het afgelopen jaar ontvallen zijn, verdriet over relaties, verdriet over verlies van werk of over zaken die niet gelukt zijn. Wanhoop over bruto geweld in de wereld.

Maar daar tegenover maken we ruimte voor een ander gevoel: het Licht is sterker dan de duisternis. We mogen leven in God's liefde. Wij koesteren de mensen die bij ons zijn, die moed en warmte geven en ons omringen met liefde en hulp.

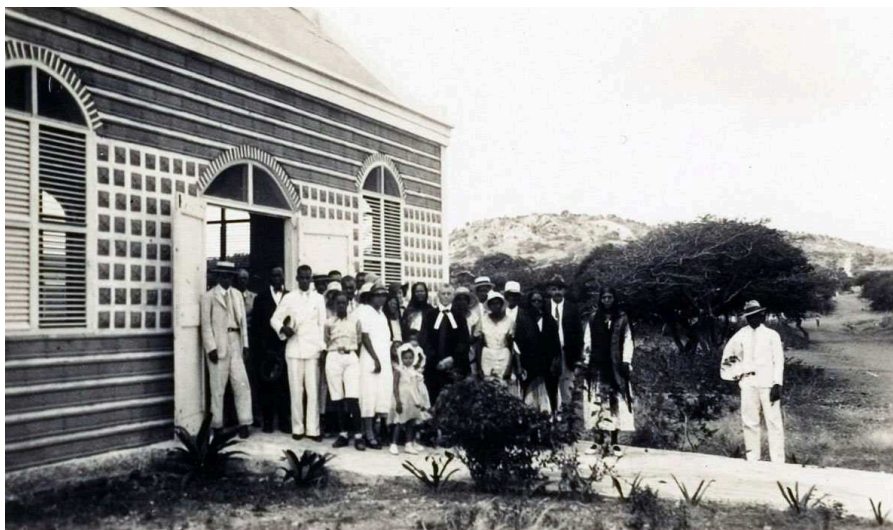
Mag de vreugde en zeggingskracht van Kerst door u en jou gevoeld en ervaren worden. We hopen met u en met jou het komend jaar God's zegen te ervaren voor onze gemeente, ons eiland en de wereld.

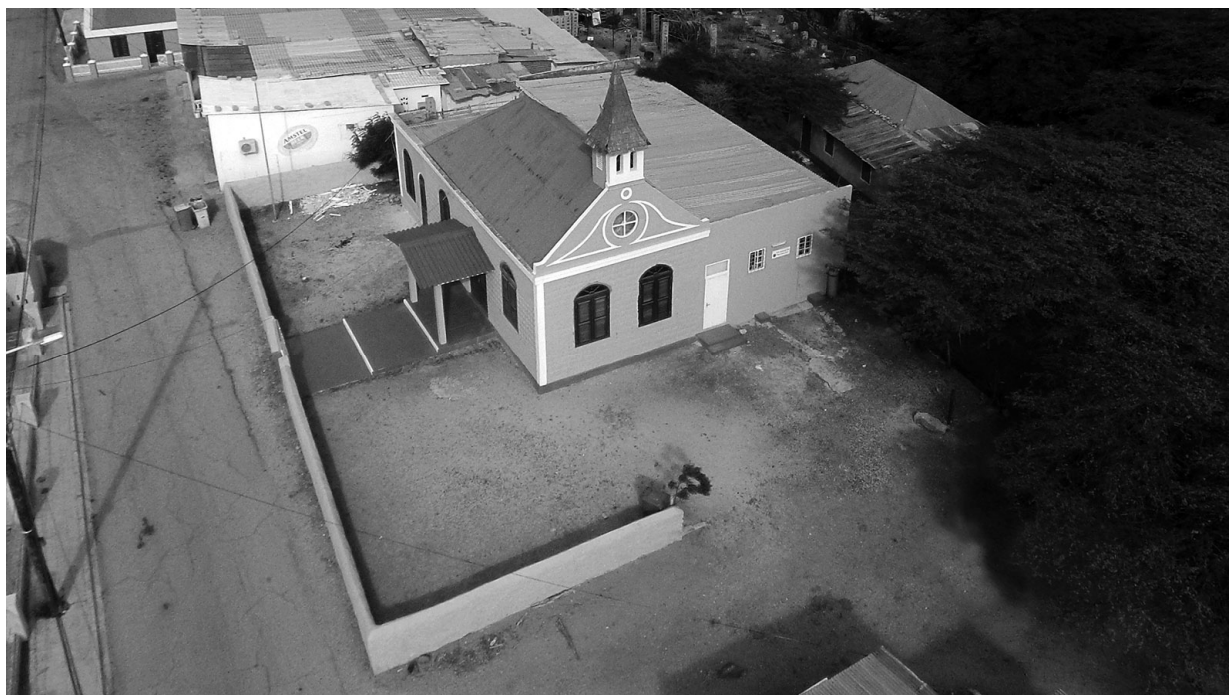
RENOVATIE KERKI RINCON

door Jan-Pieter van der Hoek

We schrijven 7 maart 1934. De datum waarop notaris Corver de akte laat passeren voor een terrein aan de Kaya C.D. Crestian #11 te Rincon. Het terrein dat op naam komt te staan van 2 heren: Charles Hellmund en Ds. Aaldert van Essen Het zal gebruikt worden voor het bouwen van een "gebedshuis" voor het handjevol protestanten in Rincon. Niet kort na het passeren van de akte werd de eerste steen gelegd. In recordtijd is het kerkgebouwtje gereed en hebben de protestanten in Rincon hun eigen Kerki. Ds. van Essen was lange tijd de predikant.

De tijden vlogen voorbij en er kwam een uitbreiding aan de oostzijde; de consistoriekamer met keuken. Het aanzicht van het gebouw werd daarmee gelijk anders.. het aanzicht dat wij nu kennen als wij er langs rijden. Later werd er nog eens uitgebreid aan de zuidzijde; een multifunctionele ruimte met podium, een toilet en een klein keukentje en weer later aan de noordzijde een afdakje.

Net als toen heeft de VPGB niet veel fondsen om het gebouw regelmatig te (laten) onderhouden met als gevolg dat de staat van het gebouw steeds verder achteruit ging. Scheuren werden groter, lekkages werden meer, planten groeiden in de goten en termieten deden hun intrede.

Een drietal gemeenteleden die voornamelijk kerkdiensten in Rincon bijwonen, vonden daarom dat het tijd werd hier iets aan te doen en richtten een stichting op genaamd Stichting Beheer & Onderhoud Protestantse Kerk Rincon. Sherwin Pourier (voorzitter), Jan-Pieter van der Hoek (secretaris) en Albert Crestian (penningmeester) begonnen hun "quest" voor fondsenwerving in 2014 het jaar dat "nos kerki" 80 jaar werd. Het organiseren van wandelmarsen in en rond Rincon, laten maken en verkopen van ontbijten, soep, oliebolletjes en andere lekkernijen leverden net genoeg op om weer een nieuw shutterraam te laten maken maar niet genoeg om het dak en het torentje te renoveren en daarmee de lekkages aan te pakken. De stichting moest dus ook op een andere manier aan gelden komen. Dat kwam niet veel later uit Nederland. De Stichting Vrienden van de VPGB zocht binnen Nederland naar manieren om geld in te zamelen voor de 2 Protestantse

kerkgebouwen op Bonaire. Deze stichting had inmiddels al een aardige pot opgebouwd en vroeg wat er nodig was om het kerkje verder te renoveren. Een aannemer heeft toen een prijs afgegeven waarmee in principe het startsein werd gegeven. Het nam nog wat tijd alvorens er echt begonnen kon worden. Er diende nog wat papierwerk vooraf gedaan te worden zoals het maken van tekeningen voor de bouwvergunning. Deze was nodig omdat de complete kap met het torentje vervangen zou gaan worden en de goten vernieuwd. Een monumentenvergunning was volgens Directie Ruimte en Ontwikkeling Bonaire (DROB) afdeling Monumentenzorg niet nodig omdat het pandje (nog) geen beschermd monument is maar op dit moment enkel op de nominatielijst staat. Monumentenzorg houdt desalnietemin een oogje in het zeil. Op 17 oktober jl. is de aannemer uiteindelijk gestart. In no time had het kerkje geen dak en torentje meer.

De aannemer had gelukkig wel alles gedocumenteerd met foto's en schetsen en Jan-Pieter van der Hoek heeft na inmetingen de bouwtekeningen uitvoeringsgereed gemaakt. Zo zal het plafond niet meer terug komen zodat de warmte er via de grote ronde gevelopening

aan de westzijde sneller uit kan. Naast de bouwkundige renovatie zal ook de elektra-installatie worden aangepakt. Geen elektrabuizen of hangende draden meer in het zicht, extra stopcontacten nabij het orgel en 3 nieuwe plafondfans. De 2 bestaande chandeliers komen weer terug.

Ten tijde van het schrijven van dit artikel heeft het kerkje weer een kap, wordt binnenkort begonnen met het storten van de nieuwe goot en zal het compleet gerenoveerde torentje in al zijn glorie weer op z'n plek staan inclusief een nieuwe windhaan... tijd voor de viering van het hoogste punt. Als het gaat zoals het nu gaat is de kans groot dat de renovatie ten einde is voor de Kerst. Laten we daarom tot God bidden dat Hij ons bijstaat deze renovatie tot een goed einde te brengen opdat wij weer van de erediensten in Rincon kunnen genieten.

Nog steeds hebben we als Stichting Beheer & Onderhoud Protestantse Kerk Rincon uw (financiële) steun nodig om de finishing touches te bekostigen en de andere 2 ruimtes van dit kerkje te renoveren. Stort uw vrijwillige bijdrage op de bankrekening van de VPGGB t.n.v. renovatie Kerki Rincon. De bankinfo vindt u op de laatste pagina van deze kerkbode. Uw hulp zal zeer gewaardeerd worden.

Jan-Pieter van der Hoek
secretaris Stichting Beheer & Onderhoud Protestantse Kerk Rincon

Terugkijken

De diensten van de afgelopen twee maanden –geleid door ds. Johannes de Roo- waren goed bezocht. Ds. de Roo heeft het pastoral werk opgepakt en bezoekt op frequente tijden leden en vrienden van onze gemeente; de Kerkenraad is ds. de Roo hiervoor zeer dankbaar.

Zoals welbekend leidt ds. Jaap Luinstra elke maand een dienst; evenzo is dat het geval geweest in de afgelopen twee maanden; dank U wel ds. Luinstra; voor uw betrokkenheid bij onze gemeente.

In de afgelopen periode waren er diverse speciale diensten: Hervormingsdagdienst, de dienst van het Heilig Avondmaal, de laatste dienst van het Kerkjaar waarbij ook de overledenen herdenkt werden, de Eerste Adventsdienst gedurende hetwelk de VPGB haar actie Voedselinzameling tbv de Minderbedeelde op Bonaire afsloot en het ingezamelde voedsel overdroeg aan de vertegenwoordigers van de Stichting Voedselbank Bonaire.

Vooruitkijken

Op 11 december a.s. zal ds. G. Timmer, gastpredikant vanuit Nederland, onze eredienst leiden. Daarna zal ds. Johannes de Roo onze predikant zijn t/m 15 januari 2017.

Diensten die de komende periode gehouden zullen worden zijn: de laatste Adventsdiensten, de Kerstnachtsdienst, de Kerstmorgendienst, de Oudjaarsdienst, Nieuwjaarsdienst en de afscheidsdienst van ds. de Roo.....

De kerkenraad nodigt een ieder uit deel te nemen aan deze diensten. De kerkenraad wenst iedereen een fijne feestelijke december-/januarimaand toe!

Vrijwilligers gevraagd

De kerkenraad roept vrijwilligers op om zich op te geven om de huidige kerkenraadsleden te helpen om de de continuïteit van de VPGB te Bonaire te waarborgen. Iedereen heeft wel een talent, en alle talenten kunnen gebruikt worden voor dit goede doel. Graag contact leggen met een van de kerkenraadsleden, indien je wilt opgeven om de kerkenraad bij te staan

met kindernevendiensten, zaterdagjeugdclub, schoonmaken kerktuin, schoonmaak kerkgebouw, verzorgen kerkgebouw Kralendijk voor de zondagse dienst, schoonmaken kerkhoven, koffietafel, etc. etc...

“Last but not least”: diverse kerkenraadsleden zijn voornemens in 2017 uit te kerkenraad te stappen; de kerkenraad heeft dus nieuwe kerkenraadsleden nodig; indien U belangstelling heeft en meer informatie wenst; stuur dan een e-mail naar Desiree Coffie (preses), daisycoffie@hotmail.com . Graag in het vakje onderwerp aangeven: “kerkenraadslid”.

Het Moderamen wenst tevens, na 8 jaar, het roer aan een nieuw Moderamen over te dragen; wij roepen dan ook de medewerking in van andere gemeenteleden om zich op te geven voor de kerkenraad en in het bijzonder voor het Moderamen.

Organisatie en Beheer

Het baart ons grote zorgen dat de Vaste Vrijwillige Bijdragen (VVB) blijven teruggelopen. Willen wij als gemeente “zelfstandig” kunnen fungeren, dan moeten we ook als gemeente bewust zijn dat we samen de verantwoordelijkheid moeten kunnen dragen van zowel de lusten als de lasten. Dit zelfstandig functioneren is helemaal afhankelijk van de Vaste Vrijwillige Bijdragen die door de gemeenteleden en Vrienden van onze gemeente aan de VPGB afgedragen wordt. Graag wijzen wij een ieder erop dat de vaste vrijwillige kerkelijke bijdrage volledig aftrekbaar is voor de belasting.

Pastoraat

Indien U graag bezoek wilt hebben van de predikant verzoeken wij U contact te leggen met ds. Johannes de Roo of een der kerkenraadsleden om dit door te geven.

Jeugd

Op de 1ste en 3de zaterdag van de maand is er van 16.00 tot 18.00 uur jeugdbijeenkomst in het jeugdgebouw te Kralendijk.

Bedankjes

De Kerkenraad bedankt hierbij een ieder die een gift, geste, donatie, in welke vorm dan ook, in de afgelopen maanden aan de VPGB geschonken heeft. De Kerkenraad is U zeer erkentelijk voor uw goedhartigheid.

Autovervoer

En jaaaaaa: Glenda is weer terug op Bonaire voor enkele maanden. Vanaf heden graag ophalen voor de kerkdienst:

Contactpersoon Glenda Pourier, (email: glendapourier@hotmail.com)

Collectes

Alle collectes van de maanden December 2016 en januari 2017 zijn bestemd voor "Kerkvoogdij beide Kerken".

Kèrk'i Playa 170 jaar!

9 Maart 2017 wordt onze Kerk'i Playa 170 jaar. In dit kader willen wij ere en mooie viering van maken. In verband met het geheel zullen er diverse activiteiten georganiseerd worden in de komende periode, met het doel om fondsen te werven om:

1. het kerkgebouw daar waar nodig op te knappen;
2. de feestelijke viering te kunnen organiseren op 12-03-2017;
3. de continuïteit van onze VPGB te waarborgen.

Tevens hopen we medewerking te verkrijgen van andere gemeenteleden om de activiteiten te kunnen uitvoeren. Nadere info mbt de activiteiten ontvangt/hoort U in de zondagse diensten tijdens de mededelingen.

O KOM, O KOM, IMMANUEL

O kom, o kom, Immanuel,
verlos uw volk, uw Israel,
herstel het van ellende weer
zodat het looft uw naam, o Heer.

*Weest blij, weest blij, o Israel!
Hij is nabij, Immanuel.*

O kom, Gij wortel Isai,
verlos ons van de tyrannie,
van alle goden dezer eeuw,
o Herder, sla de boze leeuw!

*Weest blij, weest blij, o Israel!
Hij is nabij, Immanuel.*

O kom, o kom, Gij Orient,
en maak uw licht alom bekend;
verjaag de nacht van nood en dood,
wij groeten reeds uw morgenrood.

*Weest blij, weest blij, o Israel!
Hij is nabij, Immanuel.*

O kom, Gij sleutel Davids, kom,
en open ons het heiligdom;
dat wij betreden uwe poort,
Jeruzalem, o vredesoord!

*Weest blij, weest blij, o Israel!
Hij is nabij, Immanuel.*

O kom, die onze Koning zijt,
in wolk en vuur en majesteit,
Adonai, die spreekt met macht,
verbreek het duister van de nacht!

*Weest blij, weest blij, o Israel!
Hij is nabij, Immanuel.*

Tekst Willem Barnard

BEDIENING VAN DE HEILIGE DOOP

door domi Johannes de Roo

Op zondag 4 december 2016 is de doop bediend aan:
Aaleah Martina, geb. 3 aug. 2016 te Bonaire;
Dochter van Renata Tatiana Domacassé en Cyrus Martina.

Uit het doopformulier:

“Nergens wordt ons geboden, hoe wij de Doop zullen bedienen, wel dat wij hierbij zullen moeten spreken de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest.

In deze kerkdienst wordt de naam genoemd van een kind, van een klein wezen, geboren in een donkere wereld, onderworpen aan de macht der zonde, ongehoorzaam aan God wil.

Deze naam wordt verbonden met de Naam, die blijft tot in alle eeuwigheid,

de naam van de Vader, die een eeuwig verbond van genade geeft aan zondaren,

de Naam van de Zoon, die onze onreinheid heeft gedragen aan een kruis op Golgotha,

de Naam van de Heilige Geest, die wonen wil in onreine harten om ze te vernieuwen en te heiligen.

Onze zaligheid is, dat de Here God zijn drie-enige Naam wil verbinden aan mijn kleine naam.

Het mag ons niet verbazen, dat kinderen gedoopt worden. Zij kunnen nog wel niet antwoorden op de vragen die straks gesteld worden, maar wij bidden, dat zij eenmaal zullen antwoorden in het uur van de openbare belijdenis. Nu antwoorden hun ouders , maar deze mogen dat doen voor hun gehele gezin.

Bovenal is de Doop van kinderen een machtig getuigenis van God genade, die naar ons vraagt voordat wij naar Hem, vragen. Zijn belofte, zijn teken en waarborg gaat vooraf aan ons geloven.

En wanneer ik éénmaal op mijn sterfbed lig en de duivel houdt mij al mijn zonden voor, zal ik hem gelijk moeten geven, maar ik zal de hand van het geloof leggen op het voorhoofd, dáár waar de Naam van de drie-enige God is gesprekend en de engelen zullen mij dragen tot in de schoot van Abraham.

Ere zij de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en immer en tot in alle eeuwigheid.”

VERHAAL – WELA ADRI A HASI AÑA

Linda Coffie-Frans

Wela Bea i welo Adri ta biba den un pueblo mashá bunita, serka di un Parke masha grandi mes.

Den e parke aki tin un parke di hunga, parke di bestia i parke yen di flor. Wela i Welo tin dos yu i 8 nietu ku nan ta stima masha hopi.

Tur ora e nietunan huntu ku nan mami i papi mashá kontentu ta bai bishitá wela Bea i welo Adri.

Semper nan ke keda pasa dia i drumi serka nan pasobra Wela i Welo gusta konta nan kuenta. I Nan ta malkriá nan un tiki. Pero..... ora nan hasi kos di kier òf fèrfelá di mas ku otro, Wela òf Welo ta hala nan atenshon. Ma serka Welanan nan ta pasa masha dushi. Anto nunca wela i wela ta bisa: “awe no!”

Ku smak nan ta yuda Wela i Welo manera nan por.

Welo Adri ta bai hasi aña.

E muchanan a bisa nan mami i papi ku nan tin gana di hasi un fiesta pa Welo Adri. Pero un fiesta di mucha pa nan kanta rònt di bolo i bula den kring ku Welo Adri.

Mami! Papi! Nos ke yuda kumpra e kosnan di fiesta pa Welo Adri. Pero Mami ta duna nos pèmit pa usa un tiki sèn for di nos sparpòt?

Tur a grita huntu: “Mami, Papi: bisa si!!!! “Anto nos mes ke bisa Wela”

E mayornan a haña e idea hopi bon i a bai di akuerdo ku e plan di e muchanan. Siguiete dia tempran e famia a bai bishitá Wela i Welo pa e muchanan konta Wela Bea nan plan.

Wela a skucha tur kos i kontentu el a bisa:

“Wela su yunan ke un fiesta di mucha pero boso a lubidá un kos!”.

“Kiko kiko Wela??”

“E piñata no!”

“Bèrdat Wela, nos ke kibra piñata tambe, anto Welo ta number 1 pa dal e!”

Wela a primintí e muchanan ku e ta konta Welo Adri dje plan pa su fiesta. I ku e ta sigur ku Welo Adri ta keda masha kontentu di fiesta huntu ku su nietunan.

Manera Wela a bisa: esei a pasa.

“Selebrá huntú ku mi nietunan! Bea nos mester duna algu di sèn pa yuda paga e gastunan”, Welo a bisa kontentu.

“Ta bon Adri”, Wela a kontesta!.

Preparashonnan a kuminsá.

Mami i Papi nan a sinta huntú ku e nietunan pa traha e lista di kosnan pa kumpra:

{MUCHANAN, KIKU BOSO TA KERE E MUCHANAN A SKIRBI PA KUMPRA??}

bolo, limonada, slengers, blas, pèchi pa Welo, piñata, kùp, lòli, eiskrim, popcorn, kuki, mangel i hotdog.

“Mami, Mami: Anto e piñata forma di boto, pasobra semper Welo gusta konta kuenta di su boto ku e sa bai piska”, un di e muchanan a bisa.

Un otro di: “Piñata di kuarta! Wela gusta konta kon Welo Adri sa toka kuarta”.

Un stèm finì asina a sali.

Tabata e yu mas chikí ku a bisa: “Piñata di kurason! Kurason di Welo, di Wela di nos mami i papi i di nos tur. Paso nos ta stima otro!”

Tur a kontesta huntú: “Esei ta un bon idea. E piñata ta bini di un kurason!”

Huntú nan a bai supermerkado ku e lista i nan a kumpra tur kos.

Kiko nos ta regalá Welo??

Welo Adri gusta chukulati. Nos ta kumpra un paki pone sorpresa den piñata.

Mientrastantu Wela Bea i Welo Adri tabata ansioso ta spera e dia.

E nietunan tambe.

E muchanan a konta Wela di tur loke a keda prepará.

E gran dia a yega. Welo Adri a hasi aña.

Tempran Welo i Wela a lanta prepará pa warda bishitanan ku ta trese tur kos pa e fiesta.

TUTUT TUTUT!! Welo di: “Bea bishitanan a yega!” Na kareda tur mucha a kore drenta kas, masha kontentu nan a brasa Welo Adri i bisa:

“Pabien pabien Welo! Wela Bea pabien, awor nos ta bai fiesta ku Welo!”

I...nan a kore sali bai outo yuda Mami i Papi nan karga saku trese paden.

Mesora nan a dòrna sala, drecha mesa di bolo i tur otro kos dushinan pa kome i bebe.

E piñata tambe a haña su lugá.

Ora Welo a mira kon tur kos a keda, awa a basha for di su wowonan di

kontentu pensando ku nunca na mucha E a haña un fiesta di kumpleaño!

Ku alegría e muchanan a bisa:

“Welo, Wela tur kos ta kla pa fiesta kuminsá. Laga nos ban bebe salu pa felisitá nos Welo i fiesta huntu kuné.

E muchanan a kanta tur kantikanan ku nan tabata sa, bati man, pone Welo den kring i bula rònt di dje. I tene su man bula kuné. Welo tabata gosa.

“Awor nos ta bai kanta bolo!”. Kontentu nan a grita: “Bisti Welo Adri su pèchi pa nos kanta Happy birthday i salu ku bolo pa Welo, djei nos grita: “hip hip huraaa!!!

{MUCHANAN NOS TAMBE TA BAI KANTA PA WELO ADRI ??}

E muchanan kontentu a bisa: “Awor Welo tin ku bisa un deseo, i... fffftt page bela”.

“Bon bon Welo!” i Welo ta bai kòrta e promé pida bolo, despues nos tur ta kome bolo”.

“Welo, nos ta ban pe piñata! Tuma e stòki ku nos a dòrna bunita pa Welo dal e piñata promé. BIM!!!”. “Bon Bon Welo!” awor ta nos bùrt.

E muchanan tabatin un goso masha grandi selebrando huntu ku Welo i Wela i nan mayornan.

Welo i Wela tabata sinti un goso ora e mucha nan tabata piki e regalonan fo’i piñata.

“Ata un paki a keda den piñata, ken ta kohé?” Wela a puntra.

“Kohe Welo!” tur a bisa huntu. “SURPRISE!!!”

Welo kontentu a habri su regalo i kontentu ela bisa:

“Esta dushi chukulati!, danki mi muchanan”.

Mami nan a yama: “ Muchanan hotdog ta kla!”

“Welo, Wela awor nos ta ban kome dushi hotdog, fiesta ta serk’i kaba!”

Despues di kome, Welo a konta e muchanan un kuenta.

Tur hende a yuda ruim op.

Welo i Wela a yama nan danki pa e bunita fiesta.

E muchanan a brasa i sunchi nan Mami i Papi duru asina yama nan danki pa a komplasé ku nan pa por a selebrá kumpleaño di Welo.

Welo Adri i Wela Bea a keda masha kontentu.

ALS HET VERLANGEN STERFT

door domi Johannes de Roo

Een van mijn laatste ambtsdragersvergaderingen.

Thema is nog altijd aan de orde: Help! We zoeken ambtsdragers.

We beginnen deze avond met kennelijk een er onder liggende vraag: wat is een aantrekkelijke gemeente?

De bekende antwoorden komen weer op tafel: openheid naar elkander, gastvrijheid, vrolijkheid.....

Het antwoord zou dan zijn: het gaat er om een stukje gemeenschap met elkaar te beleven.

Het blijft wel zeer in het horizontale vlak hangen. Enkele collega's houden de vergadering voor gezien.

Dagen daarna, tot op deze dag, houd de vraag me bezig: de aantrekkelijke gemeente.

Een artikel van een collega verwoordt tot mijn verrassing waar ik zelf mee rondloop.

Hij is getroffen door een preek van Miskotte (gezien een net verschenen biografie over hem nog altijd aktueel).

Daarin haalt Miskotte het thema aan van een toogdag in Amsterdam: "hoe wordt de kerkdienst een feestelijk gebeuren?"

Het antwoord is: er moet meer gemeenschapsbeleving komen...

M. is niet onder de indruk van deze vraag en nog minder van het antwoord.

Hij is bang dat de vraag zelf een teken van verval is en tegen het antwoord heeft hij twee bezwaren.

In de eerste plaats is hij bang voor een soort kerkelijke knusheid, die het zicht op de wereld in nood eerder blokkeert dan bevordert.

Maar zijn voornaamste bezwaar is, dat het in de kerkdienst gaat om de diep bevindelijke ontmoeting met de levende God,

die zo ongedacht genadig gemeenschap stichtend is, dat al ons praten over "er moet meer gemeenschap komen", als prietpraat verbleekt.

Vervolgens vraagt hij zich af of hier misschien het grote manco ligt:

dat we niet meer naar de kerk komen als "een hert, dat schreeuwt naar de waterstromen".

En dat de prediking niet meer de uitdeling is van het levende water voor mensen, die anders van dorst zouden sterven.

Nog enkele woorden uit deze preek van Miskotte "Als het verlangen sterft".

"Waarom ga ik naar de kerk, ook als de dominee me eigenlijk niet verwant is?

En ook als het orgel niet zo bar is?

Ik ga naar de kerk, omdat ik als gelovige ongelovig ben.

Ik ga naar de kerk, omdat wat ik geloofd heb, dat geloof ik niet meer.

Ik heb er tenminste niets aan .Ik ben het finaal kwijt...

Wanneer die nood nu eigenlijk nooit voorkomt, wanneer we eigenlijk in een soort van vrolijke continuïteit met onszelf leven en nog eens een graantje meepikken

en nog eens een schouderklopje ophalen....

Ik ben bang dat het dan mis is met ons. Ik ben bang dat we dan de opstanding van Jezus Christus loochenen.””

Gedachtig aan een woord van een voorganger hier op Bonaire (goede tijd ook voor reflectie.)...

hielden de boeken van Wim Dekker en Stefan Paas me deze maanden hier bezig.

Van de eerste: Marginaal en missionair-kleine theologie voor een krimpende kerk...

Tegendraads en bij de tijd-verder in het spoor van Bonhoeffer..

Van de tweede: Vreemdelingen en priesters/ chr.missie in een postchr.omgeving.

De titels laten de inhoud al wel zien.. Beide schrijvers komen uit een behoudende kerk, een behoudend gezin, een kerkelijke leefwereld. En staan dan vandaag de dag in de tijd daarna (krimpende kerk...postchristelijk..) en zoeken de weg.

Boeiende boeken voor mensen in deze situatie.

Zelf kom ik uit een onkerkelijk gezin, uit een streek waar de kerk nooit iets anders was dan marginaal.

De diensten bij de Kon.Marine met 10 tot 12 man, vond ik heel normaal.

Opgegroeid als ik was in een gemeente waar zeker niet meer in kerk zaten (mijn moeder: 12 man en een p....)

Grote gemeentes die ik dienen mocht, met twee keer per zondag veel mensenkinderen onder het gehoor.....ik heb er altijd als een groot wonder naar gekeken....

“Das kleine Hauflein” der verdrukten (Luther) was en is voor mij het gewone, het normale.

De boeken van Dekker en Paas...ja, waar maak je je nou zo druk om...al snap ik wel.

Dank aan de collega die mij weer voerde naar Miskotte , daar adem ik op, bij deze vader, dit geloof der vadersen....

MICHA, SIMON, CLAIRE EN KEIMPE: WELKOM IN DE GEMEENTE!

DE GEBOORTE VAN JEZUS

Maria was een meisje van ongeveer 18 jaar. Zij woonde in het dorpje Nazareth en ze was verloofd met Jozef.

Op een dag, ik denk dat het in het voorjaar was, was Maria bezig in haar huis. En opeens staat daar iemand. Het is geen vrouw, en ook geen man. Maar wat dan? Maria heeft nog nooit zoiets gezien en schrikt dan ook geweldig. Ze slaat de hand voor haar mond en houdt haar adem in. Heeft ze het wel goed gezien. Is er werkelijk iemand, of is ze soms aan het dromen, midden op de dag?

De engel die door God gestuurd is, praat zachtjes tegen Maria. Hij zegt: Goede morgen Maria. Ik ben de engel Gabriel, een boodschapper van God. Je moet de hartelijke groeten van God hebben. God heeft op je gelet en jou uitgekozen. Je zult in verwachting raken en een zoontje krijgen. Dat kind is de Zoon van God. Maria vraagt verbaasd: hoe kan ik nu een kindje krijgen, ik ben nog niet getrouwd, en ik woon nog niet samen met een man.

De engel antwoordde: De Heilige Geest van God zal komen en je zult in verwachting raken door de kracht van God. Voor God is niets onmogelijk want je tante Elisabeth, die al heel oud is en nooit kinderen kon krijgen, is ook in verwachting van een zoon. Over drie maanden zal haar baby geboren worden. Jouw zoon moet je Jezus noemen, de zoon van Elisabeth zal Johannes heten.

De engel ging daarna weer weg.

Maria begreep het allemaal niet zo heel goed, maar als God je iets vraagt dan wil je toch niets liever dan gehoorzamen. Maria besloot om snel naar haar tante te reizen, om haar te vragen hoe het met haar was en toen zij haar tante begroette, bewoog het kindje in de buik van Elisabeth. Elisabeth zei tegen Maria: Je bent de gelukkigste vrouw van de wereld. Je hebt gehoorzaamd aan wat God van je vraagt. Ik vind het een hele eer dat de moeder van de Zoon van God bij mij op bezoek komt. Jozef was thuis en heel verdrietig. Het was heel erg als een meisje in verwachting was, voordat ze was getrouwd. Jozef besloot om weg te gaan, niet omdat hij niet meer van Maria hield, maar als hij wegging,

kreeg hij de schuld en zouden de mensen medelijden hebben met Maria. Vlak voor hij wegging droomde Jozef. De engel die ook bij Maria geweest was vertelde hem in die droom, dat hij gerust met Maria kon trouwen. De engel vertelde hem dat Maria in verwachting was van de zoon van God. Maria had een hele belangrijke taak. Het ging allemaal zo omdat uit zou komen wat de profeet Jesaja heel lang geleden al had gezegd: Een jong meisje dat nog niet getrouwd is zal in verwachting raken en een zoon krijgen, die de naam Immanuel (dat betekent God is met ons) zal krijgen.

Toen besloot Jozef om bij Maria te blijven om haar te helpen in de maanden voordat de baby geboren zou worden.

Vlak voordat het baby'tje geboren zou worden had de keizer van Rome, die in die tijd de baas in Israel, iets bedacht. Hij wilde precies weten over hoeveel mensen hij nu wel de baas was. Om de mensen goed te kunnen tellen, moesten ze allemaal gaan naar de plaats waar hun familie vandaan kwam. Omdat Jozef en Maria allebei afstamden van koning David, moesten ze dus naar Bethlehem, de stad van David. En dat deden ze. Ze liepen heel lang en tenslotte kwamen ze in Bethlehem. Daar was het overvol. Allemaal mensen die ook van David afstamden. Bovendien waren Jozef en Maria helemaal niet rijk en zo gebeurde het dat ze nergens een hotel konden vinden. Alle mensen die kamers verhuurden hadden ook geen plaats voor hen.

Eindelijk vonden ze een slaappleats. In een stal. Het was fijn dat Maria eindelijk kon rusten, maar het was er niet gezellig.

Daar in die stal werd de Zoon van God geboren. En Jozef wikkelde doeken om hem heen, zoals toen heel gewoon was voor pasgeboren baby'tjes. Ze hadden natuurlijk geen wiegje. Daarom legden ze de baby in een voerbak. Daar lag hij toch nog een beetje zacht op het hooi en lekker warm.

Vlak bij Bethlehem was een veld waar de schapen bij elkaar waren om de nacht door te brengen. De herders die op de schapen moesten passen hadden een vuur aangemaakt. Ze dronken af en toe iets warm, misschien wel thee of koffie, ik weet het eigenlijk niet, en ze vertelden elkaar wat ze overdag allemaal hadden meegemaakt. Een herder vertelde altijd verlangend over de Messias, die zou komen. Een redder

voor het volk Israel, die hen zou bevrijden uit de macht van de Romeinen. De jongere herders geloofden het allemaal niet meer zo. Die oude Kaleb altijd. Die verhalen hadden ze nu al wel tien jaar gehoord, en er was nog steeds niets van uitgekomen.

Als Kaleb uitverteld was, gingen de jongere herders elkaar vaak griezelverhalen vertellen, vooral als er nieuwe herders bij waren, zoals nu. Die kon je zo gemakkelijk bang maken. Daar hadden ze wel plezier in. Terwijl ze zo bij elkaar in het donker zitten, bij het kampvuur, zien ze plotseling dat alles verlicht wordt, en er staat een figuur bij hen die ze nog nooit eerder hebben gezien. De Engel. Dezelfde misschien wel die ook bij Maria en Elisabeth was geweest.

En die flinke stoere herders... die schrikken net zo erg als Maria. Dat is toch wat! Alleen Kaleb, die zegt: stil laten we luisteren naar wat de engel te zeggen heeft. Het moet iets heel belangrijks zijn.

Dan zijn ze allemaal stil. Ze horen de engel zeggen: Wees niet bang, want ik breng jullie het heerlijkste nieuws dat je ooit hebt gehoord. Vandaag is in Bethlehem de Messias, de Redder, Christus de Heer geboren. Je kunt hem goed herkennen. Het kindje is in doeken gewikkeld. Het is in een stal geboren en het ligt in een voerbak. Toen de engel was uitgesproken kwamen er nog een heleboel engelen. Zij zongen met elkaar: Ere zij God in de hoge en vrede op aarde voor de mensen van wie God zoveel houdt.

Onmiddellijk toen de engelen weggegaan waren riep Kaleb: Kom we gaan naar Bethlehem om de Messias, die nu eindelijk gekomen is te gaan aanbidden. Ze vonden het kindje Jezus bij Maria en Jozef in de stal. Het lag in doeken gewikkeld in een voerbak.

Toen Kaleb het kindje zag werd zijn gezicht helemaal blij. Hij straalde gewoon. Hij was al zo oud. Wat was hij blij dat hij de Messias toch nog had gezien. De herders vertelden aan iedereen die het maar wilde horen wat er was gebeurd en gingen toen weer terug naar hun kudde. Maria en Jozef waren heel blij en ze dachten nog heel lang na over wat de herders allemaal hadden verteld.

GEDICHT NEL BENSCHOP – KERSTFEEST VOORBIJ

*Zo moeilijk, Heer, om ieder jaar dezelfde woorden
opnieuw te lezen, vol verwondering,
alsof we ze voor 't eerst, zoals de kind'ren hoorden,
voor wie een lichte wereld openging.*

*Zo moeilijk, Heer, om toch de vreugde te ervaren
die herders voelden in die stille nacht,
waarin de engelen de licht-getuigen waren
van 't offer dat U aan de wereld bracht.*

*Zo moeilijk, Heer, om bij Uw kribbe neer te buigen,
en met een hart, vervuld van eigenwaan,
van Uw verbijsterende liefde te getuigen....
't Was kerstfeest, Heer. - Zie ons genadig aan!*

HERDERLIJKE ZORG – IN EN UIT HET ZIEKENHUIS

door domi Johannes de Roo

Dialyse Centrum (Fundashon Mariadal): Verzorgd worden hier 3 morgens per week:

Mw. Norma Martijn;

Dhr. Lando Tjin Asjoe.

Kas di Kuido (Fundashon Mariadal): Verzorg worden hier :

Mw. Elvia Tjin Asjoe;

Mw. Amelia Thode;

Dhr. George Coffie;

Dhr. Alfred Hermelijn.

Cas di Mimina: Verzorgd wordt hier enkele morgens per week:

Anton Burleson.

Fundashon Kalor di Hogar: Verzorgd wordt hier:

Pascualita Thode.

Villa Antonia: Verzorgd wordt hier enkele dagen per week :

Mw. Brida Manuel

Aan huis gebonden :

Mw. Natula Coffie

Dhr. Sandra Salomons;

Mw. Edith Snijder.

Ziekenhuizen Kralendijk/Curacao/Aruba/Colombia/

Het is in dit opzicht een komen en gaan van gemeenteleden.

Het verloop is dermate snel (gelukkig maar) dat opname in de kerkbode altijd achter de feiten aanloopt.

Graag bij opname en thuiskomst bericht aan domi of kerkenraadsleden.

Mark. 1: 30.....”en terstond spraken zij met Hem over haar”.

Mensenkinderen ziek van lichaam en geest, behoeven wij in het Evangelie niet te zoeken.

Ons hele leven komt in het Evangelie naar voren als één groot ziekenhuis en klaaghuis en sterfhuis.

In het Evangelie schrijven we, ja in de ons beschreven Blijde Boodschap uitgaande van en aangaande Jezus Christus. Hij, onze Here en Heiland, is daar in dat grote ziekenhuis, klaaghuis en sterfhuis, dat ons leven sedert Adams val is.

In Mark. 1 wordt ons beschreven, dat de Here Jezus na de samenkomst in de synagoge gaat naar het huis van Simon en Andreas, in Kapernaum. Ook Jakobus en Johannes zijn aanwezig.

En deze eerste vier leerlingen, die spreken met Jezus. Over wie, over wat: over een ziek mensenkind. Ze hebben kennelijk al geleerd, dat ze met Hem kunnen spreken over de zieke schoonmoeder van Petrus. En zo bij Hem kunnen brengen.

Terstond, zo staat er, spraken zij met Hem over haar. Terstond! Spreken ook wij, leerlingen die het wellicht nog niet weten, met Hem over onze broeders en zusters, die ziek zijn naar lichaam of geest.

Wij horen u wel zeggen: woensdag of zo, hebben wij een gesprek met de dokter,

over mijn man, mijn vrouw, mijn kind, mij-zelf...

Een dokter, een mens zoals wij-zelf,, die met zijn gaven en mogelijkheden dienen mag, maar slechts een mens.'

Spreken wij de Here Jezus aan, en dan niet woensdag of zo, maar terstond, over hem, over haar.

Hoe wij dat doen: als gemeente op de zondag, met zijn vieren op de sabbat,, samen of alleen..bidden, vragen,opdragen..

Och Here vergeef (dat voorop en dat eerst), och Here genees, och Here niet onze wil

maar Uw wil geschiede.

Tekenen van het rijk der heerlijkheid dat komende is, zijn in de dagen van Jezus'omwandeling op aarde gegeven:

En Hij kwam naderbij, vatte haar hand en richtte haar op en de koorts verliet haar en zij diende hen!

Marana tha: kom Here, laat komen Uw rijk.

ZACHARHIAS EN ELISABETH

door domi Johannes de Roo

Luk. 1: 5

Zacharias en Elisabeth, priesterzoon en priesterdochter, staande in een traditie van eeuwen.

Wat zal een priesterpaar in de dagen vol van Herodes en zijn geweld? Gewoon doen wat hun vaders en voorvaders hebben gedaan, Hoe die wereld ook is of niet is en het er met Gods volk voorstaat of niet voorstaat.

Gewoon maar de deuren van de tempel openzetten, de lampen brandende houden, de zoen- en vrede- en reuk-offers brengen, de boekrol uitrollen, de psalmen zingen.

Je kunt ook zeggen: in hun namen ligt hun roeping en plaats besloten.

Iedere priester heet Zacharias, dat is “de Here gedenkt” .

Iedere priesterdochter heet Elisabeth, dat is “de Here is mijn volheid”.

Zacharias, dat heeft de priester te zingen: de Here gedenkt, namelijk zijn beloften.

De belofte in Gen. 3: 15 : dat de overwinnaar van satan komen zal, dat de verlosser geboren zal worden in een weg van lijden en kruis en zo heil en vree zal bewerken voor een volk verloren in schuld.

De belofte in Jes. 2: van de berg des Heren, die zal vaststaan als de hoogste der bergen,

van de volken die herwaarts stromen en zullen zeggen:

Komt laten we opgaan naar de berg van het huis des Heren, naar het huis van de God Jakobs,

opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen.

De belofte van Jes. 9: dat het volk dat in duisternis wandelt , een groot licht zal zien, dat over hen die wonen in diepe duisternis een licht zal opstralen, van de geboorte van de wonderbare raadsman, de sterke God, de eeuwige vader, de vredevorst.

De belofte in Jes. 11: van dat rijsje uit de tronk van Isai, en dat op hem de Geest des Heren rusten zal...en dat men geen kwaad meer doen zal noch verderf stichten op gans mijn heilige berg..

dat de aarde vol zal zijn van de kennis des Heren zoals de wateren de bodem der zee zal bedekken...

Dat zal de priester, hand-in-hand met zijn vrouw uit de dochters van Aaron.

Ook in haar naam ligt haar roeping en haar plaats besloten.
Iedere priester-dochter vanaf Aaron heet Elisabeth,; de Here is mijn
volheid, mijn Here is mijn rijkdom, mijn overvloed.
Zingen zal ook zij, zingen in haar huisje in Hebron, dwars door de muren
heen tot in deze wereld vol van Herodes en zijn geweld. Zingen tegen de
duisternis in, tegen de klippen op, tegen alle zichtbare en voelbare
geweld in, zingen de psalmen Israels.
Als Ps. 16: O Here, mijn erfdeel en mijn beker,
Gij-zelf bestendigt wat het lot mij toeweest,
De meetsnoeren vielen mij in liefelijke dreven,
Ja mijn erfdeel bekoort mij....

En dat daar in de wereld vol van Herodes en zijn geweld een priester is,
een priestervrouw is,
en dat zij hand-in-hand hun namen waar maken en staande in een
traditie van eeuwen doorgaan met zingen: de Here gedenkt...de Here is
mijn volheid...

En dat daar in onze duistere wereld een priesterlijk volk is, een
uitverkoren geslacht,
een koninklijke priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten
eigendom,
om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis
geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, het geschiedde!
Daar is als schepping, als planting Gods, een priester, een
priestervrouw, een priesterlijk volk,
een gemeente van Jezus Christus.

Waartoe? Zing mijn volk, zing ziende op het harte Gods in de kribbe van
Bethlehem,
het harte Gods aan het kruis van Golgotha, zing:
houdt de lofzang gaande, totdat...
totdat de Here zal zijn alles in al zijn kinderen en wij zien van aangezicht
tot aangezicht.

LICHT DER LICHTEN

door Ankie Ellen

De oude man beklimt schuifelend de steile treden van de kansel. Zijn toga zwabbert om hem heen. Voor de spiegel in de consistorie heeft hij net nog het eigeel uit zijn baard gestreken. De kerkenraadsleden hebben hem daar de hand geschud, de een wat meer gegeneerd dan de ander.

Boven aangekomen kan hij goed de kerk inkijken. Er zijn maar weinig mensen aanwezig. Hij neemt een slokje water.

De eerste vertrouwde woorden komen over zijn lippen.

Vroeger waren er veel meer mensen in de kerk op Kerstavond. De mensen zaten zelfs tot in de hal om naar hem te luisteren.

Zijn gemeente droeg hem op handen. Hij was hun grote voorbeeld.

‘Dominee heeft het goed voor elkaar,’ zeiden ze, ‘een aardige vrouw en kinderen die knap kunnen leren.’

De ruzies die steeds erger werden, sijpelden door de dikke muren van de pastorie toch naar buiten. Toen zijn vrouw op een avond vertrok om nooit meer thuis te komen, ging dat als een lopend vuurtje rond. Het nieuws werd opgepord en aangedikt, totdat het een niet meer te blussen uitslaande brand was.

Op straat werd hij niet gegroet als voorheen. Als hij mensen belde voor pastoraal bezoek, kwam het ‘op dat moment’ niet gelegen.

De kerkenraad besloot dat een gescheiden dominee niet in hun gemeente paste. De grote pastorie maakte plaats voor een eenvoudig appartementje in een naburige stad.

Er kwam nauwelijks bezoek. Hij vond zijn leven niet meer de moeite waard. Hij verslonsde.

Zijn dochter zocht hem nog wel eens op. “Kom op, pa,” zei zij dan.

“Kom op, wees een vent en ga door met je leven. Er zijn zoveel mensen gescheiden en als twee kerven hebben er twee schuld hoor.”

Zij had gemakkelijk praten. Maar zij kende de ziel van haar vader niet. Hij voelde zich schuldig en schaamde zich diep. Hoe kon zijn huwelijk kapot gaan? Hij die vanaf de preekstoel de mensen vermaande en hen de weg naar de hemel wees. Hij die gloedvolle preken had gehouden en soms in de ogen van de mensen tranen zag glinsteren.

Hij had de signalen van zijn vrouw gereduceerd tot rimpelingen in een verder rustig meer. Hij die zo pastoraal begaan was met de kerkleden, had de vuurpijlen van deze, zijn, drenkelinge in zee gemist.

En nu was hij weggezakt in zelfbeklag en eenzaamheid..

Ze hadden hem gebeld. Een dag van tevoren, nota bene: “Domi, onze eigen voorganger is ziek geworden, we zitten erg omhoog, we kunnen niemand anders vinden. Zou u misschien op Kerstavond.....? Neen, die kwestie van toen, dat speelt niet meer hoor, dat is al zo lang geleden!” Hij voelde zich beledigd, maar had gretig ja gezegd. Hij had weer even de energie van vroeger gevoeld en ging op zoek naar een oude preek.

Hij overziet de kleine schare en wenst zich in bed met een fles wodka. Mijn hemel moest hij zich daarvoor, voor dat handje vol mensen, uitsloven?

Na Stille Nacht, begint hij aan de meditatie. Hij legt de preek voor zich neer en begint:

“Bemінде gelovigen...”

Terwijl de woorden als vanzelfsprekend uit zijn mond komen ziet hij ook zichzelf zoals hij vroeger was, door de ogen van de oude vrouw, die vooraan zit, die haar kind verloren heeft in het kraambed. Door de ogen van het echtpaar, op de achterste rij, dat hem altijd vriendelijk is blijven groeten, het lijkt alsof ze hem ook nu toeknikken. Door de ogen van de andere mensen. Hij kende ook hun pijn en verdriet.

Hij voelt zich even als de bevlogen woordkunstenaar van weleer. Maar ... plots blijven de woorden in zijn keel steken. Hij moet zich met beide handen aan de lessenaar vasthouden anders zal hij onderuitgaan. Het zweet breekt hem uit. Hij wordt beurtelings warm en koud. Het duizelt hem voor de ogen.

“Ik kan het niet meer,” denkt hij, “God help, ik kan het niet meer.”

Verwilderd staart hij naar de gemeente. Zijn handen beven. Het blijft lang, heel lang stil in de kerk.

Dan staat er een meisje in een mooie, sneeuw witte jurk op, ze schrijdt over het gangpad naar voren. Ze zingt. Haar stem zuiver en hoog: “*Daar is uit 's werelds' duistre wolken..*”

Het zweeft door de kerk, het klinkt luider en bereikt hem. Opgetild wordt hij. Hij voelt zich lichter worden. Langzamerhand beginnen anderen mee te zingen.

Ook hij. Ook hij.

Zijn stem wint aan kracht: *“een Licht der Lichten opgegaan...”*. De organiste stemt in, de kerk wordt tot aan de nok gevuld met geluid van ceters, cimbalen en gezang.

Hij staat oog in oog met God en ziet Zijn glimlach. Hij laat zich vallen in Zijn armen.

Bitterheid en eenzaamheid ebben weg en zonder het goed te beseffen spreekt hij zijn verwarde gedachten hardop uit. Het microfoontje op zijn toga staat nog aan.

“God”, stamelt hij, “ik begin het, geloof ik, nu eindelijk te begrijpen. Ik heb gezondigd tegen U en tegen de mensen. Ik was een en al ellende. Ik klaagde U aan, want U liet me maar zitten in die diepste duisternis, U liet zich maar niet zien of horen. Ik voelde me als Job, door iedereen in de steek gelaten.

En in al die ellende was ik zo hoogmoedig, zo eigenwijs, ik dacht alleen maar aan mijzelf.”

Hij buigt diep het hoofd en bidt: “God, neem mij zoals ik ben, een kind dat vraagt om Uw bescherming, een kind dat de weg kwijt is, een kind dat graag in Uw kribbe wil liggen.”

Hij kijkt naar de mensen, zíet ze en zíj zien hem!

Ze worden met ontferming bewogen en zingen verder: *“Het komt de schaduwen beschijnen,*

de zwarte schaduw van de dood. De nacht der zonde zal verdwijnen, genade spreidt haar morgenrood.”

OPEN KERK

door Ankie Ellen

In de maanden november, december en januari zijn de kerkdeuren van kerki Playa weer geopend op donderdag van 10.00-12.00.

Op deze dagen liggen er cruiseschepen aan de kade.

De bedoeling is de passagiers en natuurlijk andere bezoekers de mogelijkheid te bieden een poosje rustig te zitten, te bidden en/of een kaarsje aan te steken.

De eerste donderdag dat de kerk open was, zijn er ca 18 mensen geweest. Er is een stijgende lijn want donderdag 24 november waren er 45 bezoekers.

Niet iedereen loopt de kerk in. De helft blijft op de drempel staan en werpt een blik naar binnen.

Veel mensen gaan wel even rustig zitten en/of nemen foto's vooral van het pijporgelfront en van de mooie ramen.

Soms zijn er korte gesprekjes. Mensen vertellen waar ze vandaan komen, jl donderdag vooral Schotland en Canada, en over wat hun relatie met de kerk is. Zo spraken we bijv. met een organiste uit Schotland die vijf kerkorgels 'bediende' en met de gepensioneerde pastor van de protestantse kerk van New York.

De bezoekers kunnen kaarten met tekening van de kerk kopen. Ook kunnen zij uiteraard een gift geven. Het wordt beide wel gedaan.

Momenteel zorgen Jaap L., Glenda en ik ervoor dat de kerk geopend is.

Wij vinden het prettig om dat te doen.

Natuurlijk kunnen anderen hier ook aan meewerken, het is juist wel fijn als het door meer mensen gedragen wordt.

Kom op donderdag langs of meld je bij een van ons.

LUTHER EN DE PSALMEN ISRAELS

door domi Johannes de Roo

Ik hoef natuurlijk geen pleidooi te voeren voor de 150 Psalmen.

Ze staan alle 150 in de bijbel!

Onze Here en Heiland leeft uit de psalmen, tot op het kruis toe.

Toch, enkele woorden van Luther, een naam hier, over wat de psalmen voor hem betekenen.

Het psalmboek is gedurende zijn hele leven voor hem het meest directe woord van God.

In eigen nood en uitredding beproefd, medestrijder in alle strijd en vreugde, met smeekbeden en verlossingsliederen.

Aan zijn vertaling van boek der psalmen laat hij een voorrede voorafgaan (1524):

“” ik ben ervan overtuigd dat er nooit mooier exempelboek of bundel met heiligenlegenden op aarde is verschenen of verschijnen zal dan het psalmboek...

Nu zou ik liever een heilige horen spreken, dan zijn werken zien, maar veel liever nog dan zijn woord te horen zou ik zijn hart zien en de schat van zijn ziel. Dat nu is het, wat het psalmboek ons meer dan rijkelijk schenkt....

Want een menselijk hart is als een schip op een woeste zee, door stormen uit alle vier hemelstreken heen en weer gedreven. Hier barsten vrees en zorg over komende ongeluk los, ginds stormen verdriet en droefenis aan door moeiten in het heden. Van de ene kant waaien ons de hoop en het stout verwachten van toekomstig geluk tegemoet, van de andere kant worden we aangeblazen door zekerheid en vreugde over ons huidig bezit.

Zulke stormwinden nu leren een mens ernstig te spreken en zijn hart te openen om de diepste grond daarvan bloot te leggen.

En is het niet juist dát, wat we het allermeest in de psalmen aantreffen, zulk een ernstig spreken van allerlei stormen des levens? Waar vindt men fijner woorden over de vreugde, dan de lof- en dankpsalmen bevatten? Daar wordt u een bik gegund in het hart van alle heiligen, als in een schone, bekoorlijke tuin, ja als in de hemel zelf; ge ziet welke fijne, heerlijke, fraaie bloemen daar groeien, bloeiend met allerlei goede, dankbare, gedachten jegens God om zijn weldaden.

En aan de andere kant, waar vindt ge diepere klachten, droeviger woorden vol verdriet, dan in de klaag psalmen? Daar slaat ge andermaal

een blik in aller heiligen hart, maar het is als in de dood, ja als in de hel. Hoe donker en duister is het daar, waar de aanblik aller dingen omfloerst is door de toorn van God...

Het psalmboek is het boekje van alle heiligen...een ieder, in welke omstandigheden hij ook verkeert, vindt daarin psalmen en woorden, die op hem slaan en zo toepasselijk zijn op zijn toestand, dat het wel lijkt, of ze speciaal voor hem geformuleerd zijn, hij zou het zelf niet beter kunnen zeggen, nergens beter kunnen vinden of begeren...

Kortom, wilt ge de heilige christelijke kerk zien, gepenseeld in levendige kleuren en vormen, in een klein schilderij uitgebeeld, neem dan het psalter voor u. Daar hebt ge een fijne, heldere, zuivere spiegel, waarin ge kunt zien wat de christenheid is. Ja, gij zult ook u zelf daarin vinden en het rechte "ken u zelf", bovendien God zelf en alle schepselen.

Laten we er toch voor oppassen- helaas zien we het gebeuren-, dat het ons niet gaat als Israel in de woestijn, die van het hemelse brood zeiden: onze ziel walgt van deze minderwaardige spijs.

Daartoe helpe ons de Vader van alle genade en barmhartigheid door Jezus Christus, onze Here, wie lof en dank en prijs zij voor dit psalmboek en voor al zijn ontelbare, onuitsprekelijke weldaden in eeuwigheid. Amen."

Tot zover Luther. Zet hem niet op een voetstuk, hij is een mens zoals u en ik, maar we spreken wel van het geloof in gemeenschap met het geloof der vaderen en daar is hij één van.

COLOFON

Eindredactie

Désirée Coffie daisycoffie@hotmail.com

Marga Buys marga.buys@gmail.com

Druk

Multi-Post Antilles N.V.

Kaya Industria 2

Bonaire, Caribisch Nederland

Oplage

75 exemplaren

Verspreiding

Digitaal via e-mail en in drukvorm onder gemeenteleden, gasten en vrienden van de kerk

Verschijningsdata 2017

nr.	verschijning	kopij uiterlijk
25	15 januari 2017	10 januari 2017

Bankgegevens VPGB

Maduro & Curiel's Bank Bonaire

Kaya L.D. Gerharts 1

Bonaire, Caribisch Nederland

SWIFT code: MCBKBQBN

Kerkvoogdij

rekeningnummer 58.100.305

tnv Kerkenraad Verenigde Protestantse
Gemeente

Jeugdwerk

rekeningnummer 115.282.504

tnv Protestantse Gemeente Bonaire
Jeugdwerk

Diaconie

rekeningnummer 115.224.304

tnv Kerkenraad Protestantse Gemeente
Diaconie

Begraafplaats

rekeningnummer 115.402.504

tnv Restauratie Protestantse Begraafplaats

Restauratie kerk

rekeningnummer 115.402.602

tnv Restauratie Protestantse Kerk

Voor specifieke donaties graag even contact opnemen met Sapphira Coffie, quaestor,
sapphiracoffie@hotmail.com

